

ارائه الگوی تحلیلی آسیب‌شناسی افسردگی با محوریت شفقت به خود برای بیماران افسرده ایرانی: بررسی نظاممند

سیما عندلیب^۱^{ID}, محمدرضا عابدی^۲^{ID}, حمید طاهر نشاط دوست^۳^{ID}, اصغر آقایی^۴^{ID}

مقاله پژوهشی

چکیده

زمینه و هدف: بررسی‌های اخیر پیرامون اختلالات افسردگی (Depression disorders) محدودیتها و نارسایی‌هایی را در زمینه شفقت به خود (Self-compassion) در این بیماران نشان داده است. ازین‌رو هدف این پژوهش شناسایی ضعف‌های مطالعات قبلی باهدف ارائه الگوی تحلیلی آسیب‌شناسی افسردگی با محوریت شفقت به خود در بیماران افسرده ایرانی است.

مواد و روش‌ها: مقاله حاضر به روش فراتحلیل (Meta-analysis) بر روی پژوهش‌های قبلی انجام شد. تحلیل مطالعات پیشین مرتبط با این اختلالات با استفاده از پایگاه‌های مانند Civilica و Science Direct انجام شد. مهم‌ترین شاخص‌های مرتبط با شفقت به خود برای بیماران افسرده درنهایت از ۱۲ پژوهش استخراج شد.

یافته‌ها: پس از جستجو و ارزیابی کیفی مطالعات ایرانی و خارجی، تحلیل نهایی بر روی ۱۲ مقاله انجام گرفت. تحلیل مطالعات مرتبط با تأثیر شفقت به خود بر افسردگی و عوامل واسطه‌ای آن نشان داد افسردگی رابطه تنگاتنگی با هیجانات دارد. در اکثر پژوهش‌های انجام شده در این زمینه این مورد حائز اهمیت است.

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد می‌توان با سبب‌شناسی در سه حیطه مهم هیجانات شامل امنیت هیجانی، تنظیم هیجانی و ابراز هیجانی به پیشگیری و درمان افسردگی از طریق شفقت به خود کمک نمود.

واژه‌های کلیدی: افسردگی، شفقت به خود، تنظیم هیجان، امنیت هیجانی، ابراز هیجانی

ارجاع: عندلیب سیما، عابدی محمدرضا، نشاط دوست حمید‌طاهر، آقایی اصغر، ارائه الگوی تحلیلی آسیب‌شناسی افسردگی با محوریت شفقت به خود برای بیماران افسرده ایرانی: بررسی نظاممند. مجله تحقیقات علوم رفتاری ۱۳۹۷؛ ۱۶(۴): ۶۰۸-۶۰۰.

پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۳/۰۹

دریافت مقاله: ۱۳۹۷/۰۲/۱۴

- ۱- دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران.
- ۲- استاد، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.
- ۳- استاد، گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.
- ۴- استاد، گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران.

Email: dr.mr.abedi@gmail.com

نویسنده مسئول: محمدرضا عابدی

مقدمه

در سال‌های اخیر افسردگی (Depression) شایع‌ترین اختلال روانی است (۱). افسردگی نوعی اختلال در عملکرد هیجانی است که به صورت خلق افسرده و نداشتن احساس لذت خود را نشان می‌دهد (۲). یکی از عوامل احتمالی مهم در افسردگی، اختلال در تنظیم هیجانی است (۳). تاکنون رویکردهای درمانی مختلفی همچون درمان شناختی-رفتاری، درمان بین فردی و دارودارمانی در درمان افسردگی مورد استفاده گرفته است که همگی مؤثر واقع شده‌اند، اما میزان اثربخشی آن‌ها یکسان نبوده است (۴، ۵). در سال‌های اخیر با مطرح شدن شفقت به خود (Self-compassion) و تأیید تأثیر آن بر بیماران افسرده (۶، ۷) چشم‌انداز نویدبخشی در درمان افسردگی به سوی متخصصین گشوده شده است.

زیربنای شفقت به خود این تصور است که افکار، عوامل، تصاویر و رفتارهای تسکین‌بخش بیرونی می‌باشد درونی شوند تا بدین طریق ذهن انسان در مواجهه با این درونیات نیز آرام شود (۸). شفقت به خود را به عنوان سازه‌ای سه مؤلفه‌ای می‌دانند که عبارت است از مهربانی به خود در مقابل قضاوت خود (درک خود به جای قضاوت یا نوعی مهربورزی و حمایت نسبت به کاستی‌ها و بی‌کفایتی‌های خود)، اشتراک‌های انسانی در مقابل انزوا (اعتراف به اینکه همه انسان‌ها دارای نقص هستند و اشتباه می‌کنند) و به هوشیاری در مقابل همسان‌سازی افرادی (آگاهی روش و متعادل از تجارت زمان حال که باعث می‌شود جنبه‌های دردناک یک تجربه نه نادیده گرفته شوند و نه به طور مکرر ذهن را اشغال کنند). ترکیب این سه مؤلفه مشخصه فردی است که نسبت به خود شفقت دارد (۹). با توجه به این ترکیب و درمان متمرکز بر شفقت Gilbert که بر سه سیستم هیجانی، سیستم Incentive (Safety system)، سیستم انگیزشی (Incentive system) و سیستم تهدید و یا خطر (Threat system) تأکید دارد (۱۰) می‌توان چنین استنباط کرد که با استفاده از شفقت به خود، هیجانات فعال می‌شوند. شفقت به خود می‌تواند از طریق حفظ عزت‌نفس (Self-esteem) و دلیستگی ایمن به خود و دیگری، ادراک تهدید در رابطه را کاهش دهد و از آسیب رساندن به عواطف بنیادی یکدیگر جلوگیری کند (۱۱). علاوه بر این افراد افسرده عمدتاً برای تنظیم هیجانات از راهبردهای

مواد و روش‌ها

هدف اصلی این پژوهش ترکیب و یکپارچه‌سازی یافته‌های مجزای مطالعات انجام شده در زمینه افسردگی و شفقت به خود است تا بدین طریق به منسجم کردن پژوهش‌های پراکنده در این دو حوزه با استفاده از متغیرهای مرتبط در آن‌ها و درنتیجه به ارائه الگوی تحلیلی آسیب‌شناسی افسردگی با محوریت شفقت به خود پرداخته شود. روش مورد استفاده مرور نظاممند تحقيقات پیشین مبتنی بر فراتحلیل (Systematic review) است. این نوع روش ارزیابی منتقاده مجموعه مطالعی است که تاکنون در یک حوزه خاص موضوعی منتشر شده است. مؤلف یا مؤلفان با سازمان‌دهی، نظم دادن و ارزیابی مطالب منتشر شده در آن حوزه به پیشرفت‌های به وجود آمده در توضیح و تشریح یک مسئله خاص توجه می‌کنند. به عبارت دیگر می‌توان مقاله‌های مروری را آموزشی و هدایت‌کننده دانست، زیرا: ۱- مشکل یا مسئله را تعریف و تشریح می‌کند، ۲- به منظور

مقاله بررسی و تحلیل شد. پس از ارزیابی کیفی پژوهش‌های قبلی، یافته‌های هر مطالعه در فرم ورود اطلاعات وارد و سپس داده‌ها فراتحلیل شد. جهت بررسی وضعیت همگونی یافته‌های پژوهش از روش مشاهده‌ای استفاده شد و تفاوت معناداری بین یافته‌های پژوهش‌های مختلف مشاهده نشد؛ بنابراین یافته‌ها همگون و قابل ترکیب بودند. سرانجام جهت ارائه الگوی تحلیلی با استفاده از روش تحقیق کیفی نظریه داده بنیاد اقدام به ارائه الگویی تحلیلی بر اساس یافته‌های به دست آمده شد.

یافته‌ها

پس از ارزیابی کیفی پژوهش‌ها در طی مرور نظاممند درنهایت تحلیل بر روی ۱۲ مقاله انجام گرفت. یافته‌ها در سه بخش متغیرهای مرتبط، نوع مداخلات و نتایج مداخلات بررسی شدند. پس از بررسی مقالات ۱۲ مقاله در زمینه تأثیر شفقت به خود بر افسردگی به دست آمد. از بین این مطالعات تنها ۳ مقاله فارسی بود و ۹ مقاله دیگر لاتین بودند. از این‌بین ۹ مقاله به بررسی تأثیر شفقت به خود بر افسردگی پرداخته و چهار مقاله دیگر (۱۴-۱۷) رابطه شفقت به خود با متغیرهای دیگر را بررسی کرده بودند (جدول ۱).

مطلع کردن خواننده از موقعیت تحقیقات فعلی، پژوهش‌های انجام شده قبلی را خلاصه بندی خواهند کرد، ۳- روابط، تناقضات، نادانسته‌ها و ناهمراه‌نگی‌های موجود در ادبیات پژوهش را نشان داده و برجسته می‌کند، ۴- قدم یا قدم‌های بعدی را برای حل مسئله یا مشکل پیشنهاد خواهند کرد و ۵- محتوای مقاله‌های مروری بر اساس روابط تنظیم می‌شود (۱۳). جامعه آماری این پژوهش متشکل از مقالات انگلیسی و فارسی مرتبط با افسردگی و شفقت به خود بود و شامل پژوهش‌های منتشر شده در مجلات معتبر تا لحظه شروع پژوهش بود. جستجوی منابع مرتبط از طریق کلیدواژه‌های فارسی شفقت به خود و افسردگی و همچنین کلیدواژه‌های لاتین Depression و Self-compassion انجام شد. تعداد مقالات مرتبط ۱۹۱۰۰۰ بود. پس از بررسی ۱۰۰ عنوان تعداد ۲۷ مقاله با محوریت شفقت به خود و افسردگی انتخاب شد و چکیده آن‌ها مطالعه شد. چند مقاله به دلیل تکراری بودن موضوع و محتوا از مطالعه حذف شدند. چند مورد دیگر هم ساختار شفقت به خود و مؤلفه‌هایش را بررسی کرده بود که حذف شدند. درنهایت ۲۳ مقاله به مرحله بعدی وارد شدند. در ادامه محتوای آن‌ها به‌طور کامل بررسی و پس از بررسی متغیرهای موجود در مقالات، مجددًا مقاله‌هایی که دارای متغیرهای مشابه بودند از مطالعه حذف شدند و درنهایت ۱۲

جدول ۱: نتایج پژوهش‌ها

- ۱- تأثیر افکار مشفقاته بر کاهش افسردگی
- ۲- رابطه معنادار و مثبت القای شفقت به خود بر تنظیم هیجان
- ۳- تأثیر شفقت به خود بر افسردگی
- ۴- همبستگی منفی بین شفقت به خود با افسردگی و نشخوار فکری
- ۵- تأثیر شفقت به خود بر افسردگی و خود انتقادگری
- ۶- تأثیر شفقت به خود بر کمال‌گرایی و درنهایت بهبود افسردگی
- ۷- یوگا به‌عنوان پیش‌بینی کننده شفقت به خود
- ۸- شفقت به خود، ذهن آگاهی، خودکارآمدی و جنسیت می‌توانند افسردگی را پیش‌بینی کنند
- ۹- از بین ۹ راهبرد تنظیم هیجانی، پذیرش، تمرکز مجدد، فاجعه‌بار خواندن، تمرکز بر برنامه‌ریزی و نشخوار فکری پیش‌بینی کننده افسردگی هستند
- ۱۰- نتایج حاکی از تأثیر شفقت به خود بر تنظیم هیجان بیماران افسرده است
- ۱۱- شفقت به خود از طریق افزایش سلامت روان به کاهش افسردگی کمک می‌کند
- ۱۲- شفقت به خود از طریق امنیت هیجانی به یادگیری از شکست کمک می‌کند

از بين ۱۲ مقاله چهار مقاله سنجش کيفي شده بود. ابزار پنج مقاله مقیاس خود دلسوزی فرم کوتاه (Self-SF) بود.

اطلاعات مربوطه در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: مشخصات پژوهش‌های مربوط به تأثیر شفقت به خود بر افسردگی

ردیف	نویسنده	سال مطالعه	جامعه آماری	ابزار	تعداد نمونه
۱	(۷) Neff	۲۰۰۳	جمعیت عادی	SCS	نفر ۳۹۱
۲	سعیدی و همکاران (۱۴)	۱۳۹۵	دانشجویان	SCS, RSES, TOSCA	نفر ۸۰
۳	Sharma و Saksena (۱۵)	۲۰۱۶	مقالات	MBI, SAD	مقاله ۳۰
۴	صالحی و همکاران (۱۶)	۱۳۹۴	دانشجویان	SCL-90-R	نفر ۲۶۲
۵	Van Dam و همکاران (۱۷)	۲۰۱۰	کارمندان سازمانی	SCS, MAAS	نفر ۵۰۴
۶	Macpherson و Pauli (۱۸)	۲۰۱۰	بیماران افسرده	اصحابه نیمه ساختاریافته، جملات ناتمام	نفر ۱۰
۷	Körner و همکاران (۱۹)	۲۰۱۵	جمعیت عادی	PHQ, SCS	نفر ۴۰۴
۸	Krieger و همکاران (۲۰)	۲۰۱۳	بیماران افسرده	BD-II, SCS, RSQ, CBAS	نفر ۲۶۲
۹	Adams و Mehr (۲۱)	۲۰۱۶	دانشجویان	SCS, SDS, SES	نفر ۳۵۸
۱۰	Diedrich و همکاران (۲۲)	۲۰۱۴	بیماران افسرده	VAS	نفر ۴۸
۱۱	Wilkamb و Soysa (۲۳)	۲۰۱۳	فارغ‌التحصیل‌ها	SCS	نفر ۲۰۴
۱۲	Ehret و همکاران (۲۴)	۲۰۱۵	بیماران افسرده	PHQ, RSS, PCI, FSCRS	نفر ۱۰۱

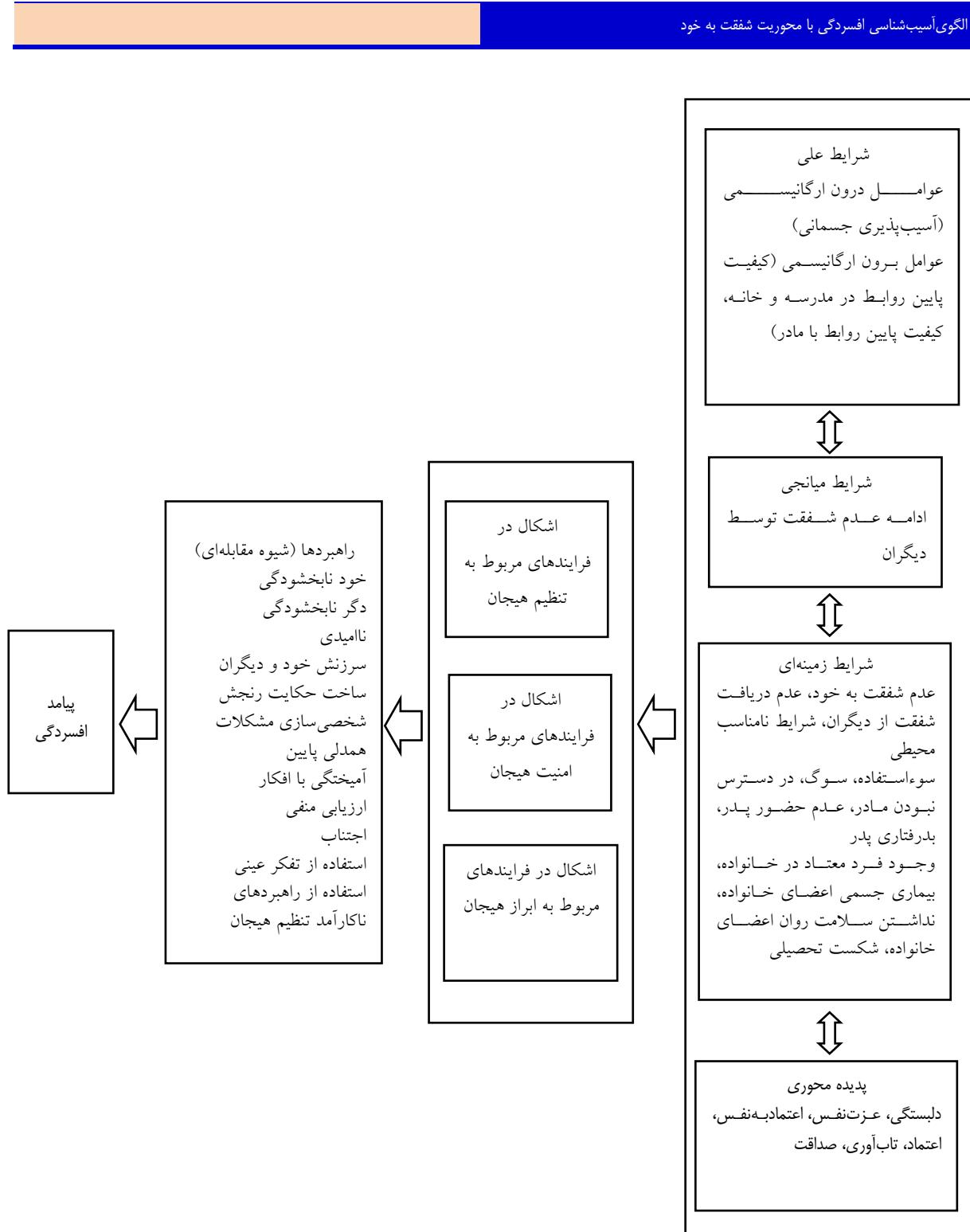
مواردی است که به تفکر فرد زمانی که پس از بروز یک تجربه منفی یا واقعه آسیب‌زا از مسیر اصلی خارج می‌شود، جهت می‌بخشد (مدیریت هیجانات، نشخوار فکری، اجتناب، خود انتقادگری، کمال‌گرایی و ذهن آگاهی). همچنین ابراز هیجانی که به‌نوعی اکثر موارد فوق را پوشش می‌دهد موردنظر است.

بحث و نتيجه‌گيري

اگرچه در پژوهش‌های زيادي تأثير درمان‌های مختلف بر افسردگی به اثبات رسيده است، باين حال به دليل برجستگی نقش عواطف در اين بیماران، در اکثر درمان‌ها نوعی خلاً عاطفه چشم‌گير است. لذا از طریق درمان شفقت به خود که متمرکز بر عواطف است، منجر به تحکیم دلستگی اینم و افزایش سطح عزت‌نفس در افراد می‌شود و همچنین به افراد کمک می‌کند که از طریق تماشی رنج خود، به‌طور هشیارانه از راهبردهای کارآمد در تنظیم هیجانات خود استفاده کنند، می‌توان به کاهش افسردگی در جوامع کمک نمود. علاوه بر این می‌توان با آموزش مهارت‌ها در این زمینه برای پیشگیری از افسردگی اقدام نمود. درنهایت درمان شفقت به خود می‌تواند مکمل ابر درمان‌هایی همچون درمان شناختی-رفتاری و درمان پذیرش و تعهد باشد.

با توجه به نتایج جدول ۲ درمجموع ۱۴ عامل با شفقت به خود و افسردگی رابطه داشتند. در بين این عوامل تنظیم هیجان (۴ مطالعه)، امنیت هیجانی (۲ مطالعه)، مهرباني (۱ مطالعه)، خود مراقبتی (۱ مطالعه)، بخشش خود (۱ مطالعه)، نامهرباني با خود (۱ مطالعه)، نشخوار فکري (۱ مطالعه)، اجتناب (۱ مطالعه)، خود انتقادگری (۱ مطالعه)، کمال‌گرایی (۱ مطالعه)، یوگا (۱ مطالعه)، ذهن آگاهی (۱ مطالعه)، خودکارآمدی (۱ مطالعه) و جنسیت (۱ مطالعه) فراوانی داشتند. افسردگی و هیجان‌ها دارای رابطه تنگاتنگی داشتند و در اکثر مطالعات انجام شده حائز اهمیت بودند. لذا با توجه به عوامل فوق می‌توان با سبب‌شناسی در سه حیطه مهم هیجان‌ها شامل امنیت هیجانی، تنظیم هیجانی و ابراز هیجان‌ها به آن شاكله مؤثری بخشید.

عوامل مرتبط با امنیت هیجانی شامل مواردی است که به ترمیم عزت‌نفس و دلستگی ازدست‌رفته در فرد کمک می‌کند (مهرباني، خود مراقبتی، بخشش خود و سایر متغیرهایی که به‌طور پنهان به عزت‌نفس و دلستگی اشاره کرده‌اند). در این فراتحلیل به دلیل تمرکز بر شفقت به خود و تأثیر آن بر افسردگی از ترکیب اکثر پژوهش‌ها می‌توان به الگویی متمرکز بر این دو مورد دست یافت. عوامل مرتبط با تنظیم هیجانی شامل

شكل ۱: الگوی تحلیلی آسیب‌شناسی افسردگی با محوریت شفقت به خود برای بیماران افسرده

جدول ۳: مشخصات پژوهش‌های مربوط به تأثیر شفقت به خود در افسردگی

ردیف	نویسنده	متغیرهای مربوط به شفقت به خود و افسردگی	نوع مداخله
۱	(۷) Neff	تنظیم هیجان	شفقت به خود
۲	سعیدی و همکاران (۱۴)	امنیت هیجانی، تنظیم هیجانی شفقت به خود، حرمت خود	شفقت به خود، تنظیم هیجانی
۳	(۱۵) Sharma و Saksena	بوگا	شفقت به خود
۴	صالحی و همکاران (۱۶)	تنظیم هیجان	تنظیم هیجانی
۵	(۱۷) Van Dam	امنیت هیجانی	شفقت به خود
۶	(۱۸) Macpherson و Pauli	مهریانی، شفقت و شفقت به خود	شفقت به خود
۷	(۱۹) Körner و همکاران	خود مراقبتی، بخشش خود، سردی با خود	شفقت به خود
۸	(۲۰) Krieger و همکاران	نشخوار فکری، اجتناب	شفقت به خود
۹	(۲۱) Adams و Mehr	کمال‌گرایی	شفقت به خود
۱۰	(۲۲) Diedich و همکاران	تنظیم هیجان	تنظیم هیجانی
۱۱	(۲۳) Wilkamb و Soysa	ذهن آگاهی، خودکارآمدی، جنسیت	ذهن آگاهی و شفقت به خود
۱۲	(۲۴) Ehret و همکاران	خود انتقادگری	شفقت به خود

شخصی‌سازی مشکلات می‌کند. مجموعه این راهبردها در روابط فرد مداخله می‌کند. به عقیده Catherall، ارائه‌دهنده مدل امنیت هیجانی، زیربنای بیشتر تعارضات در روابط صمیمانه احساس رنجش یکی از طرفین است به همین دلیل آنچه در ارتباطات جریحه‌دار می‌شود، احساس مثبت فرد درباره خودش یا دیگری است. درواقع مجموعه‌ای از عوامل فوق منجر به جریحه‌دار شدن احساسات و فعال شدن بی‌اعتمادی می‌شود. درنهایت به دلیل عزت نفس پایین شرم درونی در فرد، برانگیخته می‌شود و امنیت هیجانی فرد کاهش می‌یابد. علاوه بر موارد ذکر شده عدم شفقت دیگران نسبت به فرد و بهطورکلی عوامل محیطی مختلف افراد را در بروز هیجاناتشان دچار اشکال می‌کند. به عنوان مثال این شرایط در زنان هیجان غم را فعال می‌کند درصورتی که در آقایان هیجان خشم به دیگران و یا خود را فعال می‌کند. باوجود اشکال در سه حوزه تنظیم هیجان، امنیت هیجانی و ابراز هیجانی، راهبردهای به کار گرفته شده آسیب‌زا شده و درنتیجه افسردگی بروز می‌یابد.

تقدیر و تشکر

این پژوهش برگرفته از رساله دکتری با کد ۱۳۴۲۱۳۴ و کد اخلاق IR.IAU.KHUISF.REC.1397.061. بدین‌وسیله از کلیه افرادی که در انجام این پژوهش همکاری نمودند، تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

طبق مطالعات دقیق صورت گرفته، اختلال در نظام هیجانی یکی از مهم‌ترین عوامل دخیل در افسردگی است (۳). زیرا افراد در حین تجربه رنج و هنگام مقابله با چالش‌های زندگی به جای تماشای خود از چشم‌انداز بالاتر که منجر به واقع‌بینی و جامع‌نگری آن‌ها می‌شود، خود را به‌طور ناهاشیار مورد ارزیابی منفی قرار می‌دهند (۹). در پژوهش‌های بررسی شده بیشترین میزان افسردگی در افرادی مشاهده شد که از راهبردهای ناکارآمد از جمله سرزنش خود، نشخوار فکری، فاجعه‌بار خواندن و سرزنش دیگران (۲۵) در تنظیم هیجانات استفاده می‌کردند. از عوامل دیگر مهم و مرتبط با دو سازه شفقت به خود و افسردگی که اکثر پژوهش‌ها به‌طور آشکار و ناآشکار به آن اذعان داشته‌اند عزت نفس و دلستگی پایین در افراد افسرده است که در تعارضات میان فردی‌شان به‌واسطه همدلی پایین و عدم شفقت به دیگران ایجاد و بروز پیدا می‌کند (۱۰). این شرم افراد را وادار می‌کند به‌منظور دفاع از خود و اکشن‌هایی مانند حمله به خود را نشان دهند و تحت چنین شرایطی با تهدید عزت نفس، اعتمادبه‌نفس و دلستگی، واکنش‌های منفی افزایش می‌یابد و به تعارضات مکرر و لایتحل تبدیل می‌شود و استمرار این حالت به نارضایتی منجر می‌شود (۲۶).

در بررسی حاضر عدم شفقت به خود فرد را وادار به استفاده از راهبردهای ناکارآمد تنظیم هیجانی، اجتناب از موقعیت‌ها و احساسات، ناامیدی، سرزنش خود و دیگران و همچنین اقدام به

References

1. Lopez AD, Mathers CD, Ezzati M, Jamison DT, Murray CJ. Global and regional burden of disease and risk factors, 2001: Systematic analysis of population health data. *The Lancet*. 2006; 367(9524):1747-57.
2. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders. 4th ed., Text Revision. Washington, DC: American Psychiatric Association; 2000.
3. Gross JJ. Handbook of emotion regulation. New York: Guilford Press; 2014.
4. Maddux RE, Riso LP, Klein DN, Markowitz JC, Rothbaum BO, Arnow BA, Manber R, Blalock JA, Keitner GI, Thase ME. Select comorbid personality disorders and the treatment of chronic depression with nefazodone, targeted psychotherapy, or their combination. *Journal of Affective Disorders*. 2009; 117(3):174-9.
5. Agosti V, Ocepek-Welikson K. The efficacy of imipramine and psychotherapy in early-onset chronic depression: a reanalysis of the National Institute of Mental Health Treatment of Depression Collaborative Research Program. *Journal of Affective Disorders*. 1997; 43(3):181-6.
6. Ghorbani N, Watson PJ, Chen Z, Norballa F. Self-compassion in Iranian Muslims: Relationships with integrative self-knowledge, mental health, and religious orientation. *International Journal for the Psychology of Religion*. 2012; 22(2):106-18.
7. Neff K. Self-compassion: An alternative conceptualization of a healthy attitude toward oneself. *Self and Identity*. 2003; 2:85-101.
8. Gilbert P. Compassion: Conceptualisations, research and use in psychotherapy. New York, NY, US: Routledge; 2005.
9. Neff KD. The role of self-compassion in development: A healthier way to relate to oneself. *Human Development*. 2009; 52(4):211-14.
10. Tirch D, Schoendorff B, Silberstein LR. The ACT practitioner's guide to the science of compassion: Tools for fostering psychological flexibility. New Harbinger Publications; 2014
11. Hakimi Tehrani L, Fatehizadeh M, Baghban I, Ahmadi SA. Effect of Emotional Security Education on Marital Conflict and Subjective Well-Being of Married Women, *Journal of Women & Society*. 2012; 3(11):105-24. [In Persian].
12. Atashpoor H, Zamani M. Depression: Theory and treatment. Isfahan: Publishing Islamic Azad University of Isfahan (Khorasan); 2010.
13. Ejei J, Mazaheri MA, Neshatdoost HT. Guideline for preparation and submission of manuscripts for publication. Tehran: Iranian Association of Psychology; 2004. [In Persian].
14. Saeedi Z, Bahrami H. Self-control and health: The moderating effect of self-compassion. *Journal of Health Psychology*. 2016; 5(19):88-102.
15. Saksena T, Sharma R. Yoga as a predictor of self-compassion in adolescents—endeavors for positive growth and development. *The International Journal of Indian Psychology*. 2016; 3(7):85-96.
16. Salehi A. The role of cognitive emotion regulation strategies in the prediction of depression. *Knowledge & Research in Applied Psychology*, 2015; 16(1):108-17. [In Persian].
17. Van Dam NT, Sheppard SC, Forsyth JP, Earleywine M. Self-compassion is a better predictor than mindfulness of symptom severity and quality of life in mixed anxiety and depression; *Journal of Anxiety Disorders*. 2011; 25(1):123–130.
18. Pauley G, McPherson S. The experience and meaning of compassion and self-compassion for individuals with depression or anxiety. *Psychology and Psychotherapy*. 2010; 83(2):129-43.
19. Körner A, Coroiu A, Copeland L, Gomez-Garibello C, Albani C, Zenger M, et al. The role of self-compassion in buffering symptoms of depression in the general population. *PLoS ONE*. 2015; 10(10):e0136598.
20. Krieger T, Altenstein D, Baettig I, Doerig N, Holtforth MG. Self-compassion in depression: associations with depressive symptoms, rumination, and avoidance in depressed outpatients. *Behavior Therapy*. 2013; 44(3):501-13.
21. Mehr KE, Adams AC. Self-compassion as a mediator of maladaptive perfectionism and depressive symptoms in college students. *Journal of College Student Psychotherapy*. 2016; 30(2):132-45.

22. Diedrich A, Grant M, Hofmann SG, Hiller W, Berking M. Self-compassion as an emotion regulation strategy in major depressive disorder. *Behaviour Research and Therapy*. 2014; 58: 43-51.
23. Soysa CK, Wilcomb CJ. Mindfulness, self-compassion, self-efficacy, and gender as predictors of depression, anxiety, stress, and well-being. *Mindfulness*. 2015; 6(2):217-26.
24. Ehret AM, Joormann J, Berking M. Examining risk and resilience factors for depression: The role of self-criticism and self-compassion. *Cognition and Emotion*. 2015; 29(8):1496-504.
25. McGee R, Wolfe D, Olson J. Multiple maltreatment, attribution of blame, and adjustment among adolescents. *Development and Psychopathology*. 2001; 13(4):827-46.
26. Catherall DR. Emotional safety: Viewing couples through the lens of affect. New York: Routledge; 2006.

Providing an Analytical Pattern of Pathology of Depression Focusing on Self-Compassion for Depressed Iranian Patients: Systematic review

Sima Andalib^{ID¹}, Mohammadreza Abedi^{ID²}, Hamid Taher Neshatdoust^{ID³}, Asghar Aghaei^{ID⁴}

Original Article

Abstract

Aim and Background: Recent studies on depression disorders have shown constraints and deficiencies in self-compassion of these patients. Therefore, in this study, we identify the weaknesses of previous studies with the aim of providing an analytical pattern of pathology of depression focusing on self-compassion for depressed Iranian patients.

Methods and Materials: The present paper is based on the meta-analysis of previous works and papers. Accordingly, by analyzing the previous studies related to the disorders from databases such as Science Direct and Civilica, we extracted the most important indicators related to self-compassion for depressed patients out of 12 articles.

Findings: After qualitative and quantitative evaluation of Iranian and foreign studies, final synthesis was ultimately done on the 12 articles. The synthesis of articles related to the effect of self-compassion on depression and its intermediary factors showed that depression is closely related to emotions and that is of great importance in most of the studies conducted in this area.

Conclusions: It is possible to prevent and treat depression through self-compassion by pathology in three critical areas of emotion, including emotion regulation, emotional security and expressing emotion.

Keywords: Depression, Emotional expression, Emotion regulation, Self-compassion, Emotional security.

Citation: Andalib S, Abedi MR, Neshatdoust HT, Aghaei A. An Analytical Pattern of Pathology of Depression Focusing on Self-Compassion for Depressed Iranian Patients: Systematic review. J Res Behav Sci 2019; 16(4): 600-608.

Received: 2018.05.04

Accepted: 2018.05.30

1- PhD Student, Department of Psychology, Isfahan (Khorasan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

2- Professor, Department of Counseling, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

3- Professor, Department of Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

4- Professor, Department of Psychology, Isfahan (Khorasan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

Corresponding Author: Mohammadreza Abedi, Email: dr.mr.abedi@gmail.com